

Συνέχισε να παίζεις: Η μεγάλη προσπάθεια του Γιάννη

Ενότητα 1

Ο Γιάννης κοίταζε τις πόρτες του γυμναστηρίου. Οι δοκιμαστικές προπονήσεις ήταν σε δύο εβδομάδες. Πέρυσι, δεν κατάφερε να περάσει την τελική επιλογή. Φέτος... θα ήταν άραγε διαφορετικά;

Παρακολουθούσε από τις κερκίδες τους κορυφαίους παίκτες να προπονούνται - έκαναν το ένα σουτ μετά το άλλο. Ένιωθε ένα σφίξιμο στο στομάχι.

Ο προπονητής Σπανούδης στοίβαζε κώνους κοντά του. Παλιά έπαιζε μπάσκετ σε επαγγελματικό επίπεδο, μέχρι που ένας τραυματισμός στο γόνατο έβαλε τέλος σε όλα. Μερικά παιδιά έλεγαν ότι θα μπορούσε να είχε μεγάλη επιτυχία.

«Θέλεις να μάθεις πώς να παίζεις πραγματικά;» ρώτησε, σκουπίζοντας τα χέρια του. «Έλα να με βρεις αύριο. Στις 6 το πρωί. Πίσω από το γυμναστήριο.»

Ο Γιάννης ανοιγόκλεισε τα μάτια. Μιλούσε σοβαρά;

Τι πρέπει να κάνει ο Γιάννης;

[- Να δεχτεί την πρόταση. → Πήγαινε στην Ενότητα 5](#)

[- Να προπονηθεί μόνος του. → Πήγαινε στην Ενότητα 10](#)

[- Να ξεχάσει το μπάσκετ. Να δοκιμάσει κάτι καινούργιο → Πήγαινε στην Ενότητα 15](#)

Ενότητα 5

Ο προπονητής Σπανούδης δεν αστειευόταν. Έβαζε τον Γιάννη να τρέχει σε λόφους, να ντριμπλάρει με δεμένα μάτια και να μελετά βίντεο αγώνων από τη δεκαετία του '90. «Δεν έχει να κάνει μόνο με τους μύες», έλεγε. «Έχει να κάνει με το πείσμα».

Ο προπονητής μιλούσε επίσης πολύ για την ομαδική εργασία.

«Το μπάσκετ δεν είναι ένας εναντίον ενός. Είναι πέντε άτομα που κινούνται σαν ένα», έλεγε.

Ο Γιάννης έμαθε να εντοπίζει πιο γρήγορα τις ελεύθερες πάσες, να ακούει τον ήχο των ποδιών των συμπαικτών πίσω του, να φωνάζει τις κινήσεις δυνατά και καθαρά, ακόμα και όταν ήταν εκτός αναπνοής.

«Οι καλοί παίκτες σκοράρουν», έλεγε ο Σπανούδης. «Οι σπουδαίοι παίκτες κάνουν τους άλλους καλύτερους».

Ο Γιάννης πονούσε. Κάθε μέρα ήταν μια δοκιμασία.

Ένα πρωί, αφού γλίστρησε και έχασε πέντε συνεχόμενες ελεύθερες βολές, ο Γιάννης φώναξε: «Αυτό ήταν. Τέλειωσα!»

«Τέλειωσες;» είπε ο προπονητής.

Τι πρέπει να κάνει ο Γιάννης τώρα;

[- Να συνεχίσει και να προπονηθεί. → Πήγαινε στην ενότητα 20](#)

[- Να τα παρατήσει και να φύγει. → Πήγαινε στην ενότητα 25](#)

Ενότητα 10

Ο Γιάννης δεν εμφανίστηκε πίσω από το γυμναστήριο την επόμενη μέρα. Αντ' αυτού, δημιούργησε ένα κανάλι στο YouTube για το μπάσκετ και αντέγραψε κάθε άσκηση που μπόρεσε να βρει.

Για λίγο, αυτό λειτούργησε. Βελτιώθηκε γρήγορα και παρακολουθούσε την πρόοδό του. Δεν έχασε ούτε μία προπόνηση!

Αλλά κάτι δεν πήγαινε καλά. Προπονούνταν μόνος του, χωρίς προπονητή ή ομάδα. Του έλειπαν οι άνθρωποι.

Μια μέρα, η Λίνα, που ήταν υπεύθυνη για το βιντεοκλάμπ του σχολείου και είχε πλούσιες γνώσεις πάνω στον αθλητισμό από το να παρακολουθεί τον μεγαλύτερο αδελφό της να προπονείται, παρατήρησε τον Γιάννη να κουτσαίνει κατά τη διάρκεια του μεσημεριανού.

«Προσπαθείς πάρα πολύ», του είπε, καθισμένη δίπλα του με τον χυμό της. «Πρέπει να προσπαθήσεις να συνδυάσεις τη σκληρή δουλειά σου με ένα καλύτερο σχέδιο».

Η Λίνα δεν ήταν παίκτρια, αλλά ήταν πολύ έξυπνη. Ήξερε πώς να αναλύει τα παιχνίδια, να εντοπίζει λάθη στα βίντεο προπόνησης και να δημιουργεί ρουτίνες που πραγματικά δούλευαν.

Ο Γιάννης δίστασε.

Τι πρέπει να κάνει ο Γιάννης;

[- Να ζητήσει βοήθεια από τη Λίνα και να δημιουργήσει ένα καλύτερο πρόγραμμα. → Πήγαινε στην ενότητα 30](#)

[- Να την αγνοήσει και να διπλασιάσει την προσπάθειά του. → Πήγαινε στην ενότητα 35](#)

[- Να την αγνοήσει και να προπονηθεί μόνος του. → Πήγαινε στην Ενότητα 40](#)

Ενότητα 15 - «Η στροφή»

Ο Γιάννης πέταξε την μπάλα στην άκρη. «Ίσως αυτό δεν είναι για μένα».

Αντ' αυτού, βοήθησε τη φίλη του, τη Λίνα, να επεξεργαστεί κάποια βίντεο από αγώνες. Εκείνη του έμαθε πώς να κόβει αποσπάσματα, να προσθέτει μουσική και να αφηγείται μια ιστορία μέσω του αθλητισμού.

«Θέλεις να φτιάξουμε ένα βίντεο με τα καλύτερα στιγμιότυπα για τις δοκιμαστικές;» τον ρώτησε.

Δεν ήταν το ίδιο με το παιχνίδι μπάσκετ... αλλά ένιωθε ότι θα ήταν κάτι ωραίο.

Άρχισαν να βιντεοσκοπούν άλλα παιδιά, να φτιάχνουν βίντεο για την ομάδα και να δημιουργούν αστεία βιντεάκια. Ο Γιάννης εξακολουθούσε να αγαπάει το μπάσκετ, αλλά τώρα το έβλεπε με διαφορετικό μάτι.

Ενότητα 20 - «Ο ήσυχος MVP»

Ο Γιάννης μπήκε στις δοκιμαστικές προπονήσεις νευρικός, αλλά συγκεντρωμένος. Δεν έκανε τις πιο εντυπωσιακές ενέργειες, αλλά έτρεχε, έκανε έξυπνες πάσες και παρέμενε ψύχραιμος υπό πίεση. Ο προπονητής Σπανούδης τον πίεζε - μερικές φορές σκληρά, μερικές φορές ήσυχα - να κινείται μαζί με τους άλλους, να περνάει τις ασκήσεις χωρίς να μιλάει. «Δεν παίζεις για να λάμπεις», του είπε ο προπονητής. «Παίζεις για να συνδεθείς».

Στις δοκιμαστικές προπονήσεις, δεν έκανε τις πιο εντυπωσιακές ενέργειες. Αλλά έκανε πάσες με σκοπό, βοήθησε έναν νευρικό παίκτη να πάρει τη θέση του. Ακόμα και όταν η μπάλα δεν ήταν δική του, συνέχιζε να φωνάζει ενθαρρυντικά.

Ο προπονητής Σπανούδης στεκόταν στη γωνία, με σταυρωμένα χέρια, και κούνησε το κεφάλι του μια φορά.

Η λίστα της ομάδας ανακοινώθηκε. Ο Γιάννης μπήκε στην ομάδα, όχι ως βασικός παίκτης, αλλά ως ο συνδετικός κρίκος που η ομάδα δεν ήξερε ότι χρειαζόταν.

Ενότητα 25 - «Ο Γιάννης επιστρέφει αργότερα»

Ο Γιάννης πέταξε την πετσέτα του. «Αυτό είναι πάρα πολύ. Δεν είμαι φτιαγμένος για αυτό.»

Ο προπονητής Σπανούδης δε διαφώνησε ούτε προσπάθησε να τον σταματήσει. Απλώς κούνησε το κεφάλι και είπε: «Είναι δική σου επιλογή. Αλλά να θυμάσαι: το να ξεκουράζεσαι δεν είναι το ίδιο με το να τα παρατάς».

Ο Γιάννης απομακρύνθηκε από το γήπεδο. Εκείνο το βράδυ, ένιωσε ένα παράξενο μείγμα ανακούφισης... και λύπης. Κοίταζε το ταβάνι και αναρωτιόταν συνεχώς αν είχε κάνει τη σωστή επιλογή, αν ο προπονητής θα του μιλούσε ξανά, αν θα γινόταν ποτέ αρκετά καλός, αν...

Την επόμενη μέρα, δεν προπονήθηκε. Ούτε και τη μεθεπόμενη. Αντ' αυτού, άρχισε να γράφει όσα είχε μάθει — για τα βήματα, τη συγκέντρωση και την αποτυχία. Ακόμα και τα βίντεο με τα παιχνίδια τα έβλεπε με νέα μάτια.

Και σιγά-σιγά, η επιθυμία επέστρεψε. Όχι η πίεση να είναι τέλειος — αλλά η επιθυμία να προσπαθήσει ξανά, με διαφορετικό τρόπο.

Ίσως την επόμενη χρονιά να ήταν έτοιμος.

Ενότητα 30 - «Ο συνεργατικός MVP»

Με τη βοήθεια της Λίνας, ο Γιάννης βρήκε τον ρυθμό του. Τον κινηματογράφησε να κάνει τις ασκήσεις του, τον βοήθησε να επιβραδύνει και να παρακολουθήσει τα επαναληπτικά. Δημιούργησε επίσης εξατομικευμένα προγράμματα που ταιριάζουν στο σώμα του και του πρότεινε ακόμη και βελτιώσεις. Ο Γιάννης προπονήθηκε πιο έξυπνα και απέκτησε αυτοπεποίθηση.

Η Λίνα του έδειξε πότε κινούνταν πολύ γρήγορα στην άμυνα ή έχανε ευκαιρίες να υποστηρίξει τους συμπαίκτες του. Τον βοήθησε ακόμη και να μελετήσει τους επαγγελματίες παίκτες, όχι για τις επιδόσεις τους, αλλά για τον τρόπο με τον οποίο επικοινωνούσαν και συνεργάζονταν.

Ήρθε η μέρα των δοκιμαστικών. Ο Γιάννης μπήκε με σταθερά βήματα. Δεν κυριάρχησε, αλλά βοήθησε τους άλλους να λάμψουν. Έδωσε πάσες, ενθάρρυνε, κάλυψε τα κενά. Και όταν κάποιος γλίστρησε, του άπλωσε το χέρι πριν καν το προσέξει ο προπονητής.

Ο προπονητής Σπανούδης παρακολουθούσε από την άκρη του γηπέδου, αλλά δεν μίλησε πολύ.

Αργότερα, ανακοινώθηκε η λίστα της ομάδας. Ο Γιάννης τα είχε καταφέρει.

Ενότητα 35: «Η εξάντληση»

Ο Γιάννης αγνόησε την προειδοποίηση της Λίνας και προπονήθηκε σκληρότερα από ποτέ, χωρίς διακοπές ή διαλείμματα. Οι μύες του πονούσαν, το ίδιο και τα πόδια του, αλλά συνέχιζε να λέει στον εαυτό του να συνεχίσει.

Ένα βράδυ, μετά από μια μεγάλη ατομική προπόνηση στο φως του ηλιοβασιλέματος, ο Γιάννης έτρεξε στο γήπεδο, προσπαθώντας να τελειοποιήσει το τελικό του σουτ. Ξαφνικά, ένιωσε έναν έντονο πόνο στον αστράγαλο. Σκόνταψε και έπεσε με δύναμη. Ο πόνος ήταν χειρότερος από ό,τι είχε νιώσει ποτέ πριν.

Τη νύχτα πριν τις δοκιμαστικές προπονήσεις, ο Γιάννης κάθισε στο σπίτι με πάγο τυλιγμένο σφιχτά γύρω από τον πρησμένο αστράγαλό του.

Προσπάθησε να πείσει τον εαυτό του ότι μπορούσε ακόμα να παίξει. Αλλά όταν ήρθε η ώρα των δοκιμαστικών, κάθε βήμα τον πονούσε καθώς κούτσαινε κατά τη διάρκεια των ασκήσεων.

Δεν μπήκε στην ομάδα.

Στο σπίτι, κοίταζε το ταβάνι. Ο Γιάννης ένιωθε ένα βαρύ μείγμα λύπης, απογοήτευσης και μιας παράξενης ανακούφισης. Ίσως του χρόνου, σκέφτηκε, θα προπονούσαν πιο έξυπνα, όχι μόνο πιο σκληρά.

Ενότητα 40: «Το μοναχικό αστέρι»

Ο Γιάννης παρέμεινε πιστός στο σχέδιό του. Προπονούσαν μόνος του, επικεντρώνονταν στην πρόοδό του και προσπαθούσε πιο σκληρά από ποτέ. Είχε ταχύτητα, κινήσεις και ένα εκπληκτικό σουτ. Έπαιξε σκληρά κατά τη

διάρκεια των δοκιμαστικών. Οι κινήσεις του ήταν έξυπνες και οι βολές του επιτυχημένες. Ξεχώριζε.

Μπήκε στην ομάδα.

Στην αρχή, ήταν περήφανος που οι προσπάθειές του απέδωσαν καρπούς. Το όνομά του ήταν στη λίστα.

Αλλά μόλις ξεκίνησε η σεζόν, τα πράγματα δεν πήγαν καλά. Στις προπονήσεις, ο Γιάννης συχνά κρατούσε την μπάλα για πολλή ώρα. Έφτανε νωρίς και έμενε μέχρι αργά, αλλά σχεδόν ποτέ δεν μιλούσε στους άλλους. Σκόραρε πόντους κατά τη διάρκεια των αγώνων, αλλά έχασε ευκαιρίες να συνδεθεί με τους άλλους, όπως η κοινή γιορτή, το 'κόλλα πέντε' ή η επιπλέον πάσα. Ο Γιάννης στεκόταν λίγο έξω από τον κύκλο όταν η ομάδα μαζευόταν. Οι συμπαίκτες του δεν τον αντιπαθούσαν, απλά δεν τον γνώριζαν.

Ήταν μέλος της ομάδας. Αλλά δεν ένιωθε ότι ανήκε σε αυτήν. Έχασε αυτό που πραγματικά είχε σημασία: την ομαδική εργασία, την εμπιστοσύνη και τη χαρά.

